

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom: „**KOROŠKI SLOVENEK**“.
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

Rokopisi se naj pošiljajo na naslov:
Politično in gospodarsko društvo, Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

**List za politiko,
gospodarstvo in prosveto**

Izhaja vsako sredo. — Posamezna številka 15 grošev.
Stane četrletno: 1 S 50 g; letoletno: 6 S — g
Za Jugoslavijo
četrletno: Din. 25.—; letoletno: Din. 100.—

Sence nad Podonavjem.

Evropa je v svoji stiski za ohranitev miru stala pred volitvijo med dvema vragoma: Ali si pridobi s pogodbami prijateljstva in medsebojne pomoči sovjetsko Rusijo proti Nemčiji, ali pritegne s koncesijami in kolonijami v svoj krog Nemčijo proti sovjetom. Obe državi ogrožata evropski mir. Nemčija s svojo nasilnostjo in oholostjo, Rusija s svojim revolucionarnim komunizmom. Izprva je izgledalo, da se bo Evropa odločila prej za srp s kladivom kot pa za kljukasti križ, najnovejši dogodki pa jo prikazujejo v njeni neodločnosti. Pravijo, da je bilo francoskemu ljudstvu v dnevih, ko se bi imela podpisati rusko-francoska prijateljska pogodba, kot bi mežala nad njim težka morã, da se s prijateljstvom s sovjeti predaja še večji negotovosti in nejasnosti. V Stresi je odločil hladni razum Angležev, v sledeči Ženevi so se pojavile prve razpoke nastajajočega rusko-francoskega prijateljstva in danes se že zdi, da sta Rusija kot Nemčija enako odaljeni od Evrope.

Nad Podonavjem, osrčjem Evrope, se je pojavila prva senca. Konferenca v Rimu, določena za 20. maj, je zaenkrat preložena na junij. Ob novem položaju izgublja vedno bolj svoj prvotni namen, da zavaruje Avstrijo pred nasiljem nemškega imperializma. Najnovejše vesti poročajo, da se h konferenci povabi tudi Nemčija, ki naj pri tej priliki jasno formulira svoje stališče k podonavskemu vprašanju.

V letošnjem januarju sta se Francija in Italija že sporazumeli, da so za ureditev Podonavja potrebna pogajanja vseh sosednjih držav in še Italije in Francije kot pokroviteljic novonastajajočega zblizanja, ki naj odvrne rajhovsko nevarnost nasilne priključitve Avstrije in zajamči miren razvoj. Anglija je sedaj s svojimi prizadevanji, da pritegne Nemčijo k evropskemu sodelovanju, uspela v toliko, da je zabranila rusko-francosko prijateljstvo. Sedaj pa je našla za to še sotrudnico v Italiji, ki ji popolna osamljenost Nemčije enako ne gre v račun njene politike. Tako bleedi namen podonavskega sestanka vedno bolj.

Tudi med podonavskimi državami samimi so velike ovire za zblizanje. Ob praznikih se je mudil v Rimu knez Štarhemberg. Listi poročajo, da je Mussolini opozoril kneza na važnost predpriprav h konferenci, če naj se sploh vrši, ker so le-te važnejše od konference same. Na posebne ovire mora zadeti razprava o prosti oborožitvi Avstrije, Ogrske in Bolgarije, ker bo stavila enako upravičeno isto zahtevo še druga, doslej po mirovni pogodbi razorožena država: Turčija. Hkrati se pojavljajo pri državah Male zveze pomisleki, če ne bo nova oborožitev pomenila za Srednjo Evropo novo nevarnost. Mala antanta je v načelu za to, da se spremeni v mirovni pogodbi ona točka, ki prepoveduje bivšim državam-zaveznicam prosto oboroževanje. Zahteva pa za to jasno izjavo, da ne pomeni taka sprememba začetka splošne revizije mirovnih pogojev, ker so le-te doslej edino mednarodno jamstvo za samostojnost in neodvisnost novonastalih držav. Zato želijo Jugoslavija, Čehoslovaška in Rumunija, naj si vse podonavske države v pogodbi zagotovijo medsebojne politične meje in v slučaju napada tudi medsebojno pomoč. Srednjeevropske državne meje morajo ostati neokrnjene in njihova neokrnjenost biti potrjena tudi v novi pogodbi. Slednja imej poseben odstavek, ki bo preprečeval povrnitev Habsburžanov in zopetno upostavitve monarhije. Važno je za Malo zvezo končno še dejstvo, da si je Francija premislila, da bi sklenila z Rusijo pogodbo, ki bi jo obvezala k vojaški pomoči proti vsem sovražnikom sovjetov.

Še je vrsta drugih težkoč okoli ureditve Podonavja, Bolgarija naj bi na bodoči podonavski kon-

ferenci dobila dovoljenje, da sme uvesti vojaško obveznost in redno vojsko, ni pa doslej nameravano jo povabiti h pogovorom. Če jo Italija povabi, potem ne sme prezreti še Turčije in Grčije, ki sta z Jugoslavijo in Bolgarijo povezani v zvezo balkanskih držav.

Ob naštevanju težkoč okoli Podonavja je marsikateri mnenja: Nova konferenca? Zakaj to, ko pa smo imeli nešteto drugih konferenc in še nobena ni rodila vidnega uspeha. Takega mnenja ni zameriti, ker je diplomacija okoli zelenih miz resnično mnogo grešila nad zaupanjem ljudstva. Vendar je pogovor okoli Podonavja važnejši kot mnogi dosedanji, važen posebno vsled resnega

položaja, v katerem se nahaja vsa Evropa. Med državami in v državah okoli sive Donave se zgoščujejo vprašanja mednarodnega življenja na kontinentu v eno samo veliko in zadnje vprašanje: Ali je Evropa še zmožna in močna dovolj, da si ohrani in ojači predpogoj vsega žitja in bitja na zemlji, mir in zaupanje med narodi?

Vedno silnejše in burnejše se vrstijo dogodki na evropskem odru. In če bo nekoč stala vsa Evropa pred zadnjim vprašanjem ter ji ne bo treba več voliti med narodnim socializmom ali sovjetskim komunizmom, zna biti Podonavje že prvo pozorišče edinega, preostalega odgovora.

... r.

Koroški Slovenci, naša vera zmaguje!

Preradi pozabljamo ob mnogih današnjih sencah, da gremo v novo dobo. Ta govori tudi v narodnem pogledu za novo miselnost, ki bo lepša in širokogrudnejša od dosedanje. Naj nas ne motijo ob naši veri upori starikavih izživetih elementov, ki jih nekoč čas in razvoj sama obsodita v onemoglost!

Na velikonočni pondeljek je boroveljsko prosvetno društvo proslavilo svojo tridesetletnico. Velika slavnostna dvorana je bila nabito polna. Do sedemsto udeležencev je došlo, med njimi dobra tretjina rojakov, ki jih nacionalni Nemci v zadnjem času povdarjeno reklamirajo zase. Minulo nedeljo je bilo pri škocijski prireditvi „Miklove Zale“ do tisoč udeležencev iz vse okolice in izvedenec je ugotovil polovico rojakov, ki so po pisanju „Freie Stimmen“ najgotovejši in najodličnejši poborniki nemških interesov v jezikovno mešanem ozemlju. Oba slučaja izza dveh tednov navajamo v dokaz, da se **vrši danes na naši zemlji razvoj, ki je edinstven v koroški zgodovini.**

Razsul politične demokracije in zapeljevanja postaja slovenskemu rodu v deželi blagoslov. Srdita protislovenska gonja pod firmo raznih političnih organizacij se končuje, s staro politično šaro so padle tudi obrabljene krilatice nacionalne nestrpnosti. Še se sicer skušajo poživljati tudi pod novo firmo, pa najduhovitejši Nemcev so pogruntali njihovo razveljavljenje. Kogar ne motijo lokalni pripetljaji in osebni izpadi, vidi, da gre pri nas življenje v smeri konsolidacije slovenskega elementa. Enotnost ljudske duše, ki je bila doslej varovana in očuvana samo v cerkvi, se vedno jasneje izraža v kulturnem življenju ljudstva in zajema vedno širšo množico, ki se iznova oživlja ob slovenski melodiji in besedi. Ob kulturni slogi in sožitju vidimo v dogledni bodočnosti tudi pričetke političnega poenotenja, v kolikor zamore biti o njem govora v stanovski državi.

Država in vlada, katere šef je govoril znamenite besede: **Odpadniki še nikdar niso koristili nobenemu narodu, je lahko**

razvoja v deželi vesel. **Narod z zdravo narodno zavestjo je boljši državni mejnik od visokih gora in globokih rek!**

Razumljivo je, da se ob tem vzbuja v nekaterih nemških nacionalnih krogov bojazen za uspehe in sadove njihovega trudapolnega večdesetletnega dela. Krčevito danes vabijo posameznike med nami, naj zastopajo med Slovenci njihove nacionalne interese. Po številnih naših krajih se vršijo takozvane „bunte Kärntner Stunden“ in v zadnjem času razni pevski večeri, da se reši, kar se da. Pohvalna je njihova vztrajnost pri tem „pristnem“ iz ljudstva izhajajočem kulturnem udejstvovanju — te prireditve aranžirajo in izvajajo iz Celovca — ker postaja med rodod brezbrizje za tovrstno kulturno propagando vedno očitnejše.

Nadvse značilen je za tovrstno akcijo nedeljski uvodnik „Freie Stimmen“, ki je zbog pogrevanja okostenele in starikave „narodnostne znanosti“ malce premoderen celo za ponatis v „Völkischer Beobachter“. Najznačilnejši odstavek njegov se glasi: „Mnogi slovenski krogi v deželi skušajo priti do cilja (poenotenja slovenskega življa v deželi. Op. ur.) po stranpoteh. Izigravajo se kot zagovorniki vsega vindišarskega prebivalstva v deželi — nikdo jih ni zato določil in večina vindišarjev jih odklanja — in stavljajo neke narodne zahteve. Zahtevajo in bodo v podvojeni meri zahtevali mesta uradnikov, učiteljev, zdravnikov, duhovnikov, ne oziraje se pri tem na to, kaj hoče ljudstvo. Ti od države oziroma dežele plačani slovenski agitatorji naj bi nato odvrnili vindišarsko ljudstvo od državnega naroda in ga privedli k slovenstvu in tako z leti ustvarili podlago za delitev dežele in teritorialno samoupravo.“ — Ob branju tega nam prihaja na um mična zgodbica o lopovu, ki je pri begu odvrnil pozornost ljudi od sebe s klicem: **Primate tatu!**

Naj nas te sence okoli nas ne motijo. Končno so tudi te le znanilke prihajajočega jutra. **Saj še vedno živi naš Bog in naša vera vanj zmaguje!**

Kancler je obljubil kruha za 100.000 delavcev. Na veliko soboto je govoril v radiu kancler dr. Schuschnigg. Uvodno je omenil potrebo dobre volje pri gradnji nove države: „Kdor Avstrijo hoče in razume njen pomen, ta veruje, da bo Avstrija dosegla svoj zastavljeni cilj. Ničesar drugega nočemo kot mir in svobodo, da dovršimo pričeto delo.“ Kancler je nato napovedal, da bo dala zvezna vlada letos 210 milijonov šilingov iz svoje blagajne in še posebej dunajska občina 106 milijonov ter posamezne dežele in občine tudi okoli 100 milijonov šilingov: svota je namenjena zaposlitvi brezposelnih delavcev. Predpogoj za-

poslitve je mir in red, zato je vlada določila 13 milijonov šilingov v varnostne svrhe in tem bo dodalo tudi vojno ministrstvo še posebej 20 milijonov S. s svoto se bo poživila vrsta industrijskih podjetij in zaposlilo večje število delavcev. 50 milijonov šilingov je namenjenih gradnji cest, mostov, predorov i. dr., izgradilo se bo letališče na Dunaju in v Celovcu. Zvezne železnice so namenile za poprave in gradnje 43 milijonov šilingov, pošta preko 7 milijonov in tobačna režija preko 5 milijonov šilingov za razne investicije. Oprava davka na avtomobile zna poživiti avtomobilski trg. Posebno skrb bo vlada posvetila

gorskim kmetom, katerim hoče zagotoviti znosne cene pridelkov. H koncu je kancler pozval, naj prispevajo vsi državljani k uspehu te od vlade započete akcije.

O koroškem deželnem gospodarstvu. Deželna vlada stoji pred izredno težko nalogo. Popraviti mora grehe, ki so jih storili drugi pred njo s tem, da so „velikopotezno“ gospodarili in izdajali dež. premoženje. Kot čujemo, je zvezni minister za finance mnenja, da se mora odpraviti v letošnjem proračunu predvideni primanjkljaj. To zna imeti dalekosežne ukrepe štednje za posledico. Nadaljna obremenitev davkoplačevalcev je brezizgledna, ker je brezuspešna, zvišanje zemljiškega davka pa je naravnost opasna zadeva. Ravnotežje bo torej možno doseči le z še nadaljnjim krčenjem deželnih izdatkov.

Zastopstvo koroških Slovencev pri dež. glavarju. Minulo sredo se je zglasila pri dež. glavarju feldmaršallajntantu v. r. Hülgerthu deputacija Slovenske prosvetne zveze in mu predložila nekatere nujne želje glede šolstva i. dr. Dež. glavar je v odgovoru uvodno povdaril, da mu je nepristransko postopanje s slovensko manjšino v deželi zelo pri srcu in da mu je vsak šovinizem, in naj si pride od te ali one strani, zopern, ker rodi samo škodo. Ob razpravi podrobnih predloženih točk je dež. glavar zagotovil svojo pripravljenost, da želje objektivno prouči in ukrene vse potrebno, da se tudi izvedejo.

Nemčija je prepovedala ves katoliški tisk. Vlada je izdala odredbo, po kateri morajo prenehati listi, ki jih izdajajo javne ustanove, zadruga, združenja oseb in organizacij, stanovska društva in verska združenja. Odslej ne sme noben list več nositi na zunaj verske ali stanovske označbe, niti ne sme braniti verskih ali stanovskih interesov, razun s celokupnega narodnega stališča. Listi, ki izhajajo v večji nakladi kot so krajevne potrebe, se ukinejo. Od te odredbe so izvzeti listi, ki jih izdaja ali državna ali po krajinske oblasti ali narodno-socialistična stranka. — S tem je v Nemčiji ukinjeno vse nehitlerjansko časopisje, kar pomeni posebno za nemške katoličane težak, zelo težak udarec.

Usodni preokret v Bolgariji. Po aretaciji voditeljev bivših strank in ministrskih predsednikov Cankova in Georgijeva je vlada generala Zlateva odstopila. Novo vlado je sestavil bivši poslanik Tošev, ki se opira predvsem na zaupanje kralja Borisa. Istočasno je izšel kraljev proglas, iz katerega je razbrati, da bo vlada vršila svoje posle avtoritarno in pripravila ustavno reformo. V glavnem se sme reči, da je kralj Boris sedaj namesto vojaške diktature raznih generalov uveljavil svojo lastno diktaturo. Kam gre nova Bolgarija, pa pokaže bodočnost.

PODLISTEK

Ksaver Meško:

Na Poljani.

(27. nadaljevanje.)

Zakaj resnično, veselje je kipelo in drhtelo v srcih Vilminem in Tinkinem, da bi se ga morali radovati angeli, njuni bratje in varuhi, ko se je vrnil Vendelin in jima je prinesel lična božična darila. Glej, ali sta porekli tedaj: „Ne marave! Nočeval!“ — O Nande, ta dan bi bilo kupčije; in če bi vzdignil vse svoje bogatstvo in poštno hranilnice, daril Vendelinovih bi ne zdali za nje.

In v srcu Dolinarice je bilo veselje, da se ga je lahko radostnilo srce Matere, ki je rodila to noč devica, brez bolečin in v radosti rajski.

V vsa ta srca je prišel resnično Božič in je prinesel v nja radost nebeško, v obilici je rosil v nja mir božji, obljublje srcem dobre, svete volje.

A Nande, kaka je tvoja volja, ker glej, v tvojem srcu ni miru svetonocnega! In nemir, ki je v njem, tudi ni nemir božični, drhtenje pred skrivnostmi nebeškimi in čudeži svetonocnimi...

„Bog ve, ali se posreči...“

Zapel je svetonocni zvon. Zadrhtelo je po vsi dolini in se je zibalo in valovilo gor v hribe, topel, mil klic matere, vabeče razkropljeno deco na svoje srce.

Nande se je oblekel praznično. Prokropil je z blagoslovljeno vodo sebe na čelo, stolec, zavezan v robec, skrit pod zimsko suknjo, je pokropil trikrat. In napravil se je na pot, najtežjo pač, kar jih je hodila kdaj mlada noga.

Sovjeti so uvedli smrtno kazen tudi za otroke od 12. leta. Nič ni bolj značilno za vzgojne metode komunistov v Rusiji, kot je sklep osrednjega izvršilnega odbora, da zamorejo biti odslej tudi mladoletniki kaznovani s smrtjo. Očividci poročajo, da oblegajo ruska mesta cele armade stradanih otrok, ki se v svoji bedi ne strašijo niti več pred umori in ropom. Sovjetski listi pozdravljajo novi sklep, pozabljajo pa, da je najostrejša obsodba komunistične vzgoje, ki pozna napram otrokom sicer kazen in suho pravilo, pa nič ljubezni. Ubogi otroci sami so danes torej za komuniste najhujša šiba božja.

Pismo v maju.

V februarškem pismu smo nekoliko potipali razne neznačajne, ki ustrezajo samo svojim nizkim strastem in se potem ne brigajo za svoje žrtve in nezakonske otroke in to vkljub tozadevnim postavam v varstvo mladine, kakor kukavica, ki leže jajca v tuje gnezdo. Da se ne bo reklo, pisec je enostranski, hoče zlasati malo tudi lahkomišeljne ženske, ki namenoma po lastni krivdi drve v nesrečo in bedo. Vzrok so ženska lahkomišelnost in nepreudarnost, večkrat tudi pomanjkanje trdnega značaja in tudi nerazumljiva popustljivost starišev, ki sami večkrat v mladosti niso bili boljši. Posebno dekleta, ki gredo služiti v mesta, se nešteto krat moralno pogubijo. Človek se večkrat res čudi, kako je mogoče, da se dekleta, ki gredo v mesta služiti, v kratkem času vrnejo moralno pokvarjena nazaj. In na deželi ni nič boljše. Take lahkomišeljne ženske si same spletajo bič mladostne lahkomišelnosti, ki jih tepe poznejša leta. Dekla ima n. pr. dva nezakonska otroka, dela pri kmetu brezplačno kot črna živina in mora biti še vesela, da jo kmet obdrži v službi in ji redi in oblači otroka. Pa je še ne sreča pamet! Znana nam je taka lahkomišeljna dekla, ki je vsako leto pričakovala „veselega dogodka“, delala je pri kmetu zastoj, toda kmet jo je odslovil, predno je šestič obhajala krstitev, ker ni mogel rediti kope njenih otrok. In sedaj živi v revščini in bedi ter se preživlja z beračenjem. Očetje njenih otrok — vsak ima drugega očeta — ne plačujejo alimentov in vsa tozadevna pota na sodnijo so brezuspešna.

Na deželi vlada pregovor, če mlada ne znori, pa potem, ko je stara. In to se tudi večkrat uresniči. Toda, kdo naj umeva tajnosti ženske duše, hrepeneče po materinstvu če ne postavim, pa nepostavnim potom...? Tujec Nekorošec bo pač začudeno odkimaval z glavo in si bo mislil: je pač koroška kri...! Drastično se je izrazila neka gospa: „Lažje more kdo zastražiti vrečo bolh kot pa eno mlado dečvo; če ogenj in slama prideda vkup, vse zgori.“

Ko je stopal čez dvorišče, je stal Tone ob hlevih. Ko bi pogledal tedaj Nande pozorno v oči sohlapčeve, bi ne videl tudi v njih miru svetonocnega, ne blage, svete volje. Ker zrle so lokavo za njim, brez ljubezni, ki bi je naj bila do vrha polna to ljubezni polno, čudežno noč srca vseh zemljanov.

Zadi pod korom se je ustavil Nande, tesno ob vratih. Naval ljudstva, prihajajočega od vseh strani, od blizu in od daleč, iz ponosnih kmetskih domov in iz napol razpalih koč, je postajal silnejši in silnejši. Rivali so ga, suvali od vseh strani.

„Kaj postajaš tukaj, mali? Gor bi šel pred oltar!“

Izgubljene besede, kakor govornje dve uri oddaljenemu. Vedel je: treba je krepke volje za življenje, sicer suvajo in porivajo človeka sem in tja vse življenje noter do groba. Čim revnejši si, tem bolj neusmiljeno, tem bolj sirovo te sune vsak. Zato treba stati krepko! Posebno nocoj!... Posreči se morda, in glej, vse prihodnje življenje bo kakor dolg sveti večer. Klobuke snemajo z glav, prostor ti narede vsepovsodi... Umiri se in stoj krepko, nemirna, drhteča duša, morda se posreči!

„Oče naš... Proti čarovnicam, da nimajo moči do mene, ne v cerkvi, ne na poti, ne doma, ne do telesa in ne duše: Oče naš...“

Prižigali so sveče. Zablestelo je po cerkvi, ki je šumelo v nji, ker se je privala množica sem in tja. Zazvonili so zvonovi v čudovito skladnem, v prelestno sladkem spevu, kakor zvone le v sveti noči. Duhovnik je odmolil brevir. Tišina zavladala nekaj minut, pričakovanje v vsi cerkvi; vsa srca so v višini, združena s kori angelskimi, pojočimi veličastni spev svetonocni. Zacinglja zvonček ob durih iz zakristije, v blestečem ornatu stopi mladi duhovnik pred oltar in odpre tabernakel. Zasveti

Postava odločujoča obrtni red, se strogo izvaja in prestopki kaznujejo, a ne vedno v prid kmetu in malemu delavcu. Za vsako malenkost kmet vendar ne more najemati mojstra in plačevati visokih mojstrskih pristojbin. Na deželi živijo kajžlarji s kopico otrok, ki imajo poleg kože njivico, da redijo par koz in nekaj prašičev. Da lažje preživijo številno družino, so se pečali s kakšno postransko obrtjo. Eden je bil zidar ter popravljal po bližnji okolici peči, dimnike, štedilnike ter izvrševal mala zidarska dela, zopet drugi je kot tesar popravljaj strehe, plotove, svinjake itd. Kdo se ne spomni šegavega, pridnega moža, ki je že v jutranjem mraku s pipico v ustih in krošnjo na rami, v kateri je imel razno orodje, hitel na delo? Ni gledal na osemurni delavnik, delal je od zore do mraka, njegovo delo je bilo solidno, če je bilo treba, je prijel pri kmetu tudi za drugo delo, kakor je bilo ravno treba. Delal je za zmerno plačilo, dobil nekaj v denarju, nekaj v naturalijah in če je rabil svez (vprego), je smel z gotovostjo računati na gospodarje. In obema je bilo ustrezno. Danes pa tega ne sme več, sicer ga sodnija kaznuje po § 131 obrtnega reda, ki dovoljuje izvrševanje obrtnega dela samo poklicnim obrtnikom.

Zavoljo malenkostnih, večkrat se ponavljajočih popravil kmet ne more vzeti mojstra, ker nima denarja. da ga plača in mojster hoče biti plačan v gotovini. Zato kmet dandanes sam popravlja, kakor ve in zna in si polagama tudi tu pridobi gotovo izurjenost. S takimi strogimi odredbami pač nikomur ni pomagano. Pisec je nekoč najel slikarskega mojstra iz mesta, da mu preslika sobo in pobeli pritlikline. Prišli so delat trije ljudje in „delali“ tri dni (če se more smatrati postopanje in klepetanje z ženskami za delo) in račun je bil tako osoljen, da je piscu vzelo sapo. Črez nekaj mesecev pa ga je gostilničar rahlo opomnil, da je tudi pri njem še 17 steklenic piva na dolgu, katerega so popili na njegov račun! Od tega časa naprej si jemlje vedno le vaškega mojstra, ki izvrši sam isto delo v istem času in trikrat manj računa. Na vasi bi rabili rokodelca, imamo sicer mojstra, a ta rajši sedi pri kozarcu, kot da bi delal. Priden pomočnik pa, ki bi rad delal, ne sme, ker nima obrtnega lista, in je brezposeln. Če bi delal, bi ga kaznovali zaradi motenja obrti. V tem slučaju gotovo narobe-svet!

Po deželi je zelo razširjena tuberkuloza. Pisec je dognal, da so v neki občini v gotovih hišah umrli za jetiko vsi v teku zadnjih 25 let. V dotičnih starih hišah se nahajajo gnezda bacilov in taka stara poslopja bi morali enostavno podreti ali vsaj temeljito razkužiti. Vsled brezbriznosti ali nevednosti, socialne bede ali malomarnosti v pogledu snage si zdravi ljudje nalezejo bolezen od bolnih in tako gre eden za drugim v prerani grob. Tako je pisatelj teh vrstic nekoč na lastna očesa videl, kako so se ženske trgale za obleko in pe-

se monstranca, zaziblje se kakor bi plavala na blestečih valovih; vonj kadila se razlije po cerkvi; z jasnim, od radosti božične vznesenim glasom zapoje mašnik blagoslovno pesem.

Stotera srca so drhtela po cerkvi, a ali je drhtelo katero tako nemirno kakor srce Nandetovo?

„Za srečo: Oče naš... in reši nas hudega... reši nas hudega... reši nas hudega. Amen.“

Ponavljal je trikrat, ker srce je bilo polno tesnobe. Četrta ure še, in pride povzdigovanje; in tedaj jih zagleda, čarovnice iz vse fare, gori ob oltarju, obrnjene dol proti vratom, nevredne, da bi zrle z zamaknjenimi pogledi v Najsvetejše. Postajalo mu je vroče, dasi so bila vrata napol odprta, ker so klečali molilci tudi na pragu in v opii pred cerkvijo.

Orgle so bučale; sveži mladi glasovi so peli radostni kipeče pesmi svetonocne; pred oltarjem je pel duhovnik z mehkim, od vznesenosti in sreče svetonocne nekoliko drhtečim glasom; vseh srca so bila vtopljena v molitev, ki jo je pretrgal zdaj poltih vzdih, iz globočine srca prikipel, glasan včasih in bolesten, vzdih kovačice, klečoče ob oltarju Matere sedem žalosti. Ihtela je poltiho, ker glej, prosila je zaman. Dete božje ji ni poslalo za ta večer njenih, pričakovanih tako hrepeneče.

Pocingljalo je, utihnile so orgle. Zdaj je prišla tvoja ura, o Nande — Komaj da je mogel poklekniti v gneči, nekateri so stali okoli njega in ob njem, ker je bilo nemogoče poklekniti; pred njim so klečali vsi. Stolec je postavil varno na tla in je pokleknil nanj z obema kolenoma. Glavo pa je stegal v višino, da vidi črez klečoče na oltar.

(Dalje sledi.)

rilo komaj v grob položene jetične bolnice. Taka obleka se mora prej temeljito prekuhati, najboljša pa je, če se seže. K. f.

† dr. Matko Jug

Ob zaključku lista nam poročajo iz Borovelj pretresljivo novico: Včeraj, v soboto 27. aprila, je nenadoma umrl ob srčni kapi zdravnik dr. Matko Jug.

Vest, prežalostna in prenenadna, da bi mogli polno verovati v njeno resničnost. Da je umrl mož, izklesan kot bor na selski planini, dober kot je le slovenska mati desetorici svoje družine, vesel in živahen, kot zna biti samo, komur je tekla zibelka v prelepi dolinici med Dravo in našimi gorami. Naš je bil! Kot hrast je pognal iz naše zemlje in se zaril v njo s tisočeriimi koreninami ter je objel prav vso od Št. Jakoba pod Golico do Šmarjete in Apač pod Obirjem. Občudovali smo ga v vestnosti njegovega poklica, spoštovali v njegovi zavednosti in značajnosti, ljubili v njegovem prijateljstvu in dobrosrčnosti, njega, ki smo ga šteli med prve našega slovenskega rodu.

Umrli je. Zemlja je vzela, kar je bilo na rajnem njenega. Previdnost je vzela Rožanom njihovega zdravnika, slovenski družini v Borovljah odličnega rojaka, soprogi in otrokoma pa odvedla predobrega in preskrbnega očeta. A ne žalujmo! Med nami naj ostanejo njegova ljubezen, dobrotta, značaj, kar je na rajnem neumrljivega.

Bog tolaži vdovo in siroti!

Našemu doktorju Matku Jugu pa večni mir!

DOMAČE NOVICE

Samo še dva meseca je čas! Koncem junija je zaključena tekma za nove naročnike našega slovenskega glasila. Prijatelji slovenskega tiska so pridno na delu in so nabrali doslej že lepo število novih bralcev-naročnikov. Naj se v teh zadnjih mesecih vzdramijo še tam, kamor naš klic še vedno ni segel! Ob zaključku tekme ne sme biti nobenega kraja in nobenega društva, kjer bi ne bili pridobili vsaj enega novega prijatelja. Ob tej tekmi mora v nas vse živa zavest, da je naroden le, kdor krepki svojo slovensko zavest v sebi in drugih z dejavnostjo, z delom. Z širjenjem slovenskega glasila jačite našo narodno družino, katere udje ste. Nepremagljivi ostanemo, dokler bomo živi, močni in strnjeni v svoji narodni družini. Slabiči brez življenske sile, narodnjaki z narodnostjo samo na jeziku in sebičneži postanejo prekoslej plen tujcev. Zato, mladi prijatelji v naših društvih in drugod, izrabite še zadnja dva meseca do zaključka tekme. Doprinesite še vi dokaz, da je v nas vseh še dovolj življenske sile in življenskega odpora in da gre zato naš razvoj — navzgor!

Sprejem v kn. šk. Marijanišče v Celovcu. Vodstvo Marijanišča v Celovcu javlja, da je vložiti prošnje za sprejem dijakov v seminarij potom župnega urada na kn. krški ordinarijat ali na ravnateljstvo zavoda. Podrobnost sprejema daje na željo ravnateljstvo.

Kmetijski strokovnjaki dravske banovine obiščejo Koroško dne 11. in 12. maja, da si ogledajo deželo, stanje našega kmetijstva in kmetijske ustanove. Z avtobusom potujejo skozi Zilsko dolino preko Beljaka, Osoj, Podravelj, Celovca, Velikovca in Železne Kaple. Iskali tod bodo tudi stik z našim narodom in prosimo, da bi se jim šlo na roko. Kdor bi se za izlet posebej zanimal, dobi natančnejša pojasnila pri „Kmečki zvezi“.

Častitamo! Dne 29. aprila so č. g. svetnik Vintar poročili v šmihelski farni cerkvi g. Marka Plešivčnika, pd. Šercerja, z gospodično nečakinjo g. Krigerja, pd. Zlokarja v Štebnu. Mlademu paru naše častitke!

Pečnica. (Razno.) V drugem aprilovem tednu smo imeli pri nas sv. misijon, katerega je vodil oče Gregorij Flis, od reda lazaristov sv. Jožefa v Celju. Duhovne obnove so se udeležili vsi farani in bili s potekom ter očetovsko besedo voditeljevo prav zadovoljni. — Ni čuda, če je bilo potem tudi Vstajenje pri nas prav veličastno. Po dolgih letih so imeli letos velikonočno procesijo tudi v Spodnjih Borovljah, kjer so imeli zadnje vstajenje pred

Achten Sie auf
das Kneippbild.

Daran erkennen Sie
Kathreiner
den guten Kneipp Malzkaffee.

65 leti. Letošnje vstajenje je bilo ob štirih zjutraj, udeležba je bila velikanska. Movžarji so pokali, pevci peli, godba igrala, vse je bilo svečano razpoloženo, ko smo spremljali Najsvetejše med zelenimi travniki in polji. Tako krasne Velike noči že davno nismo imeli in smo zanj č. g. župniku Maierhoferju iskreno hvaležni.

Pogreb č. dekana Hribarja v Pliberku. Na veliki petek smo spremili našega č. dekana Jožefa Hribarja na njegovi zadnji poti. Žalne svečanosti se je udeležilo ogromno ljudstva iz mesta in vse bližje in daljše okolice. Obrede je vodil stolni prošt prelat dr. Quitt, asistiral pa so mu č. msgr. kanonik Podgorc in kan. č. dr. Blüml ter doblavaški in tinjski g. prošt. Duhovnikov se je skupno udeležilo pogreba 37, med njimi tudi več gospodov iz Jugoslavije. Udeležili so se pogreba tudi zastopniki oblasti, šole in učiteljstvo. Pred dekanijo je zapel libuški moški zbor do srca segajočo žalostinko in med žalnim sprevodom pretresljivi „Usmili se“. Po pogrebnih obredih je govoril rajnemu v slovo msgr. Podgorc. V slovenskem in nemškem jeziku je pokazal zbranemu ljudstvu pomen duhovnikov in dolžnosti ljudstva do svojih dušnih pastirjev. Še je nato zapel mešani pliberški zbor poslovlino pesem v nemškem in nato spet libuški moški zbor v slovenskem jeziku. Tiho se je poslovil narod od svojega mrtvega dekana. Dekan Jožef Hribar naj počiva v Gospodu!

Smrt dobre mamice. (Kazaze.) Dne 24. aprila smo spremili k zadnjemu počitku spoštovano Švarcevo mater Klaro Skok. Bila je mati, ki je izpolnila svoje življenje z delom in molitvijo za svoje. Verna in zavedna je uživala ljubezen svojih najbližjih in spoštovanje cele fare. Na njeni zadnji poti so jo spremili trije duhovniki in sicer č. g. Ulbing, Poljanec in domači dušni pastir. Na domu se je poslovil od svoje nekdanje faranke č. Ulbing, na grobu je rajnici govoril lepe besede v slovo svetnik Poljanec, domači g. župnik pa se je nato v imenu Skokove družine zahvalil za rajnici izkazano zadnjo uslugo. Domači zbor ji je posvetil pesem-žalostinko na domu in na grobu. N. p. v m. Skokovim naše sožalje!

Še par novic. K materinskemu dnevju je izdala poštna direkcija posebne znamke s sliko matere, držeče otroke v naročju. — Dosedanji avstrijski konzul v Ljubljani grof Rozenberg je prevzel vodstvo avstrijskega poslaništva v Haagu. Ob slovesu so mu ljubljanski listi posvetili laskave članke. — Župnijo Sv. Nikolaj na Dravi sooskrbuje župnik Nagelschmied iz Lipe, Blače na Zili pa č. A. Kuchling z Bistrice. — Občinske doklade mesta Pliberk znašajo letos 250%. — Dolgoprstniki so na delu. Nedavno so vlomili v vilo dunajskega ravnatelja Marischke v Vrbi in še v vrsto drugih vil ob jezeru. V Vablji vasi pri Pokrčah so odnesli 30 kg šunke. Priporočamo gospodarjem, naj domove dobro zapirajo in zastražijo, beda stori ljudi iznajdljive in tudi predrzne. — V Vetrinju je trčil ob motorno kolo kolesar Fr. Určič in bil težko poškodovan. — Na vožnji v Celovcu je se ponesrečil posestnik Ferdo Serbič iz Borovelj. Motorno kolo je splašilo konja, da se je prevrnil voz. — V Kneži je umrla posestnica Marija Glaborjak, pd. Šupancinca. — Pri dež. glavilstvu nastavljeni sluga Karl Pseiner je bil vsled poneverbe denarja in aktov obsojen na 4 mesece zapora. — V Logi vasi so 2. m. m. pokopali Valentina Čudna, pd. Pajra v Dobu. Bil je priden gospodar in zaveden mož. Domači zbor mu je za-

pel v slovo, pokopaval je č. župnik Bayer. N. p. v m.

Društvom in pevskim zborom! Osrednji prosvetni odbor javlja, da se nameravane velike dolinske prireditve iz važnih razlogov preložijo na avgust. Zbore naprošajo, naj se dotlej vežbajo v skupnih in posameznih pesmih.

Galicija. (Občni zbor.) V nedeljo 5. majnika se vrši ob 3. uri pop. pri Ogrinu v Galiciji ustanovni občni zbor kat. slov. izobraževalnega društva za Galicijo in okolico. Na sporedu petje, govor in volitve. Vabimo vse prijatelje domače prosvete. Pripravljalni odbor.

Škocijan v znamenju „Miklove Zale“. Minula nedelja je privabila v Škocijan tisočglavo množico iz vseh krajev okoli jezera in podjunske Drave. Vrli fantje in dekleta škocijanskega prosvetnega društva so podajali na Pukartovem dvorišču igro rožanskega dekleta „Miklove Zale“. Izborna podajajo najlepšo našo igro te mlade podjunske korenine. Serajnik, Almira, Zala, Mirko so izklesani rožanski tipi, dejanje ves čas živahno in polno življenja, nekateri prizori (taborišče, ženitovanje, harem) naravnost prvovrstni. Pa danes dovolj ocene, le opozarjamo, da ponovijo to lepo igro v nedeljo 5. maja ob 3. uri istotam. Obiščite jih!

Globasnica. V nedeljo 5. majnika priredi popoldne ob 3. uri naša Marijina družba pri Šoštariju lepo igro „Lurška pastirica“. Igra je zelo zanimiva in za Marijin mesec prav primerna. Zato pričakujemo obilo udeležbe.

GOSPODARSKI VESTNIK

V maju ščiti in varuj svoj gozd! V dobi, ko v gozdu vse kali in brsti, se morajo po možnosti opustiti v gozdu vsa sekanja, podelovanja, spravlanja, izvažanja. Eno delo pa je za gozd potrebno najbolj v maju: zatiranje gozdnih sovražnikov. V maju navalijo na gozd najhujši drevesni sovražniki, razni hrošči, metulji in druge žuželke. Eden najhujših sovražnikov je takozvani lubadar, ki ogroža najbolj smreko. V maju navadno roji, mali hroščki se nato zavrtajo pod lubje dreves, polagajo jajčeca, katerih ličinke izjedajo rove, ki postajajo vedno širši. Če te zalege pravočasno ne uničimo, čisto ona uniči cele gozdove. Lubadar odlaga svoja jajčeca na bolešno, hirajoče drevo. Zato mu nastavljam „lovna drevesa“: posekano mlajše drevo in ga pustimo pošev naslonjenega. Škodljivec se ga kmalu loti in rad preide pri tem zdrava drevesa. Če taka lovna drevesa nato pravočasno odstranimo in sežgemo, smo uničili pretežni del škodljivcev. Nevaren je nadalje rjavi ali navadni hrošč, ki kot ogrc izpodjeja korenine gozdnih dreves, po rojih pa objeda listnasto drevje, posebno hrast. Do živega mu pridemo, če uničujemo njegove ličinke. Od metuljev je nevaren smrekov prelec, ki se često pojavi v ogromnih množinah in objeda najraje smreko in bor. Sredstvo proti njemu so lepljivi pasovi, katere napravimo visoko na deblo. V maju napove dober gozdar tudi boj robidovju in drugemu plevelu, ki duši rast koristnega drevja. Vsekakor torej je maj važen mesec za gozdarje!

Državni prispevek za popravo stanovanjskih hiš. Država je odredila, da bo iz svoje blagajne doplačala 20 odstotkov stroškov na popravah stanovanjskih poslopij v občinah nad 3000 prebivalcev. V poštev pridejo samo stanovanjske hiše, ki so v rabi vsaj od 1. januarja 1919. Občine, ki pridejo po tej odredbi v poštev, so na našem ozemlju sledeče: Podklošter, Dobrla vas, Borovlje, Bekštanj, Celovec, Beljak in Št. Rupert pri Celovcu. Prispevek ne bo dovoljen za nove naprave, le za poprave. Dela morajo biti dovršena do konca letošnjega oktobra. Prošnje je vložiti z vsemi potrebnimi prilogami (izvleček iz zemljiške knjige, proračun, potrdilo starosti poslopja, načrt, dokaz lastnih sredstev i. dr.) na „Bundes-Wohn- und Siedlungsamt, Referat II, im Bundesministerium für soziale Verwaltung, Wien I., Hanuschgasse 3. Formularje za prošnje in podrobna pojasnila dajejo organizacije hišnih posestnikov.

O zlati klavzuli. V predlanskem marcu je izšla odredba, da morajo biti dolgovi, ki se sicer glasijo na šilinge, a so opremljeni s takozvano zlato klavzulo, plačani v zlatih šilingih, ki so za 25 odstotkov dražji od navadnih šilingov. Finančno ministrstvo je nato izdalo drugo odredbo, po kateri stopi zlata klavzula pri poroštvenih pismih (Prandbriefe) v veljavo šele po 1. januarju 1937. Vsi dolgovi iz poroštvenih pisem torej se do tega

dne izpolnijo v navadnih šilingih. Nadalje je bila znižana mera na porošvena pisma za obresti po 30. aprilu 1933 in sicer od 6 na 4½, od 6½ na 4¼, od 7 na 5, od 8 na 5¼ odstotkov. Glede odplačevanja dolga je bilo določeno podaljšanje dobe tako, da se odplača po klavzuli zvišani znesek šele potem, ko je odplačana ostala svota. — Z ozirom na višino zadolžitve posestev je verjetno, da bo tudi termin 1. januarja 1937 podaljšán, dela pa se na to, da bo zlata klavzula poroštenih pisem sploh razveljavljena.

Tečaj za gorske kmete na Obirskem. Dolgo se je že govorilo o tem tečaju in da se je navsezadnje vendar vršil, je v veliki meri zasluga g. zborn. svetnika Antona Grila. Dva dni je trajal in so ga izpolnili v pretežni meri slovenski govorniki in tudi ostala govornika sta se potrudila v poljudni domači razlagi, zakar jima gre polno priznanje, vsem sodelujočim pa iskrena zahvala za trud. Tečaj je otvoril g. M. Piskernik v imenu kmetijske podružnice s pozivom, naj udeleženci pridno posejajo določena predavanja. Kot prvi je nato povzel besedo g. dr. Sienčnik in poljudno razlagal temelje živinozdravstva in jih potem še razložil na praktičnih vzgledih. Tečajniki so mu sledili s polnim umevanjem. G. Kummer iz Velikovca je v daljšem govoru podal več dobrih nasvetov h krmljenju živine in praktičnim hlevskim napravam. G. Kupper Tomo je vodil poslušalce v lepi svet združnega sodelovanja in nakazal nujnost združne pomoči v časih gospodarske stiske. Drugi dan tečaja je otvoril g. Prušnik s predavanjem o čebelarstvu, ob njegovih in še ob razlagah drugih dveh praktičnih čebelarjev, g. župnika Župana in g. Rigelnika, so tečajniki dobili mnogo izvedljivih pobud za gojitev tovrstne gospodarske panoge. G. inž. Liebscher je enako našel hvaležne poslušalce, ker je govoril o zadevah, ki žulijo danes prav vse: o davkih in pristojbinah. Zadovoljivi potek tečaja priča o uspešnosti tečaja in kmetijska zbornica sme biti uverjena, da je le tako ustregla obirskim gospodarjem in fantom. Slične tečaje bi toplo priporočali še drugim krajem.

Občni zbor Zveze koroških zadrug v Celovcu. Vršil se je v četrtek 26. aprila v Celovcu ob udeležbi 40 združnikov-zastopnikov. Otvoril je zbor podnačelnik g. Lapuš Florijan s pozdravom, nakar se je v lepih besedah spomnil umrlega člana-odbornika g. dr. Matka Hafnerja, v čigar spomin so se navzoči zastopniki dvignili s sedežev. Po čitanju zapisnika zadnjega občnega zbora je tajnik g. Schleicher prebral poročilo o reviziji, ki jo je izvršila dunajska Zveza kmetijskih zadrug. Poročilo omenja brezhibnost poslovanja centrale in izraža funkcionarjem laskavo priznanje. Sledilo je poročilo načelstva, iz katerega je bilo razvidno vsestransko delo, ki ga je zveza v minulem poslovnem letu vršila. V posebnem je odbornik g. Kupper navedel zanimive številke o višini po zadrugeth upravljenega denarja in premoženja. Tako je dosegla sredi leta 1933 ta višina, ki obsega vsa posojila, vloge, i. dr. lepo svoto 2.838.000 šilingov, kar jasno prikazuje važnost združnega gibanja in dela. Govornik je še navajal, da je v zadnjih letih opažati stalno nazadovanje hranilnih vlog. V sledečem razgovoru, ki je bil sila živahen, so se združniki odločno izjavili proti nezna tni višini postavne obrestne mere, ki dosega pri vlogah za rajfanzovke komaj še 3½ odstotka. Neznatno obrestovanje vlog jemlje ljudstvu zadnjo pobudo za štednjo in ob tako majhni obrestni meri bo postalo pomanjkanje denarja le še občutljivejše. Nadzorstvo je nato predlagalo odboru razrešnico za minulo leto, nakar je občni zbor potrdil tudi računski zaključek leta 1934 ter nato določil način pobiranja združnega sklada. V slučajnostih so združniki povdarili potrebo, da se poglobi združna misel med združniki in širi tudi med ostalim ljudstvom, posebno med mladino. Ob splošnem pritrjevanju je nek podjanski delegat povdaril, da je poglobitev združne miselnosti posebno med mladino predpogoj združnega razmaha med slovenskim ljudstvom na Koroškem. I. m.

Beljaški trg 29. aprila. Zelje 60—70, karfijol 1.20, repa 20, pesa 60, solata 20, grah 90, čebula 50, špinača 1.20, redkve 15, hren 1.80, peteršilj 1.40, zgodnji krompir 1.—, lanski 20, kislo zelje 60, kislá repa 50, namizna jabolka 1.60, jabolka za kuhinjo 80, goveje meso 1.80—2.40, telečje 1.80—2.80, svinjsko 1.60—2.20, prekajena slanina 2.— do 3.—, orehi 1.20, jajca 10, kokoši 3 S za komad.

ZANIMIVOSTI

Vladarski jubilej v Angliji. Vsa Anglija se že mesece pripravlja, da dostojno proslavi 25letni vladarski jubilej svojega kralja in kraljice. Določene so večdnevne svečanosti, katerih se udeležijo dostojanstveniki iz vseh delov angleškega imperija, tako tudi večje število indijskih knezov maharadž. Višek proslave bo tvoril slavnostni sprevod v mestu. Okna ob ulicah, kjer se bo sprevod pomikal, so že danes oddana za bajne cene. Tudi se že vršijo nekake vaje, da bo potek čim brezhibnejši. Središče proslav bo kraljevska palača Buckingham. Palača sicer ne pozna nobenega razkošja, sploh je življenje kraljevske družine sila preprosto. Vse gospodinjstvo in gospodarstvo v palači nadzoruje kraljica, ki skrbi za red v 500 sobah in ukazuje 250 uslužbencem. Tudi kralj preprosto živi in se preprosto oblači. Za razne dvorne svečanosti pač ima 500 različnih oblek, med katerimi nosi najraje admiralsko uniformo. V jubilejnih dneh pa bo tekmovala vsa Anglija, da pokaže vsemu svetu, kako spoštuje svojo kraljevsko družino.

Pesek pustoši Ameriko. Del Zedinjenih držav so zopet opustošili silni peščeni meteži. Viharji, ki so nosili seboj ogromne množine drobnega peska, so pokrili z njim cele pokrajine. Veliko škodo trpi poljedelstvo. Samo na pšenici cenijo škodo nad 30 milijonov dolarjev. Farmarji prizadetih krajev zapuščajo polja in bežijo proti zapadu. Pesek v viharju je nevaren tudi ljudem, prodira celo skozi okna. Tako se ga je v nekaterih hišah nabralo do 15 cm debelo. V mnogih krajih so morali zapreti trgovine in šole. Zelo otežkočen je tudi promet, ker so vse signalne luči pokrite s peskom in blatom.

Hud potres na otoku Formosi. Otok Formoso, ki leži blizu japonske obali in na katerem živi do 4 milijone ljudi, je minuli teden obiskal silen potres. Baš na velikonočno nedeljo zjutraj se je začela trresti zemlja, v par trenutkih je bilo uničeno celo mesto Taiko, podrte brezštevne hiše, zasuti tuneli in uničene železniške proge in ceste. Smrtnih žrtev cenijo na 4000, poškodovanih pa nad 12.000. Na otoku je več ugaslih ognjenikov, ki so ob potresu nenadoma začeli bruhati ogenj in lavo. Japonska vlada je takoj odredila pomoč težko prizadetemu ljudstvu, ki biva iz strahu pred ponovnimi sunki na prostem.

13letna žena — pa se ločila. Najmlajša žena v Ameriki je Vilma Mac Clainova. Naravnost iz šolske klopi se je poročila z 17letnim Robertom Kirbyjem, ki je po poklicu pevec v nekem hotelskem orkestru. Mlado dekletce se je po par mesecih naveličalo zakonskega jarma in prosilo za ločitev. Sodnija bo prošnji seve ugodila in mlada žena se vrne nato spet v šolo. Upati je, da ji tam še učiteljica naloži primerno lekcijo.

Za velikonočno jajce dal 2500 šilingov. Seveda to ni bilo nikako kokošje jajce, marveč jajce iz čistega zlata, ki so ga prodali nedavno na londonški dražbi dragocenosti ustreljenega zadnjega ruskega carja. Jajce je okrašeno s stekleno plastjo, rumenjaka pa je iz čistega zlata. V rumenjaku je skrita kokoš, ki se zopet odpira in vsebuje čudovito podrobno izdelano carsko krono. V notranjosti krone je skrito še rubinovo jajce. Ta mični velikonočni pirh je bil prodan na dražbi za samo 86 angleških funtov, to je okoli 2500 šilingov.

Hudobni srnjak. Iz Nemčije poročajo tole mično zgodbico: V vasi Velburgu pri Regensburgu je neka stara ženica nesla košaro kruha po cesti. Kar pridrvi rogat srnjak, se zakadi v ženo in jo vrže ob tla. Ženica se je komaj pobrala in hotela zlesti iz jarka, ko se rogač drugič zažene v njo. Ženska nato pograbi dežnik in udriha po srnjaku, ki pa jo, ne meneč se za udarce, še enkrat prevrže v jarek. Obupana ženica jame klicati na pomoč, nakar prihiti gozdar, pred katerim se srnjak previdno umakne v goščavo.

Smrt „steklenega“ milijonarja. V New-Yorku je minule dni umrl milijonar Kendal, ki je bil znan pod imenom „stekleni milijonar“. Pred dvajsetimi leti si je pri neki športni vaji zlomil dve rebri. Komaj je ozdravel, že je padel s konja in si zlomil nogo. Zaporedni nesreči sta bili vzrok, da se mu je omračil um in odtlej je živel v misli, da je njegovo telo iz stekla. Pustil je zgraditi hišo, katere stene in tla so iz kavčuka. Na vseh mobilijah in robih so pritrjeni mehki predmeti. Če je miljo-

nar šel na sprehod, je nosil plašč z debelo podlago iz vate. Jedel je iz gumijastih krožnikov. Tudi njegov avto je bil iztapičiran v notranjosti z vato. Končno je v svoji oporoki določil, naj tudi v krsti dobro zavarujejo njegovo „stekleno“ truplo, da se ne zdrobi.

Izobraževalno društvo v Št. Janžu v Rožu priredi domačo zgodovinsko igro

Miklova Zala

v soboto dne 4. maja in v nedeljo dne 5. maja t. l. ob pol 3. uri popoldne v društvenih prostorih pri Tišlarju v Št. Janžu.

Sodelujejo društveni pevci.

Prijatelji naših kulturnih prireditev od blizu in daleč prijazno vabljeni! 40 Odbor.

Vabilo

na

redni občni zbor

Hranilnega in posojilnega društva v Celovcu (Spar-u. Vorschussverein in Klagenfurt) reg. zadr. z n. z., ki se vrši

v četrtek dne 16. majnika 1935 ob 10. uri dopoldne v poslovnih prostorih v Pavličevi ul. v Celovcu.

Dnevni red:

1. Poročilo o letnem računu.
2. Volitev odbornikov in nadzornikov.
3. Slučajnosti.

K obilni udeležbi vabi člane

35

Odbor.

Sveče za prvo obhajilo s slovenskim napisom se poceni dobijo v trgovini s svečami Siebert, Celovec, Stauderhaus. Razpošiljamo tudi na deželo. 36

Vabilo

na

redni občni zbor

Hranilnice in posojilnice na Zilski Bistrici, registrovane zadruge z neomejeno zavezo,

ki se vrši

v nedeljo dne 5. majnika 1935 ob 3. uri popoldne v uradnih prostorih hiš. štev. 73.

Dnevni red:

1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora.
2. Poročila načelstva in nadzorstva.
3. Odobritev računskega zaključka za leto 1934.
4. Slučajnosti.

Ako ob določeni uri ne bo zadostno število združnikov, se vrši eno uro pozneje drugi občni zbor brez ozira na število navzočih združnikov.

K obilni udeležbi vabi vse združnike

38

Načelstvo.

Zahvala.

Za mnogoštevilne globoko občutne dokaze sočutja ob smrti preč. g. gospoda

Josipa Hribar-ja

dekana in konzistorijalnega svetnika v Pliberku,

se zahvalujemo tem potom, ker se nam ni mogoče zahvaliti za toliko izrazov iskrenega sočustvanja vsakemu posebej.

Zlasti se zahvaljujemo prečastiti duhovščini, predvsem mil. gg. stolnemu proštu dr. Quittu, kanoniku msgr. Podgorcu in vsem drugim, ki so darovali krasne vence in šopke, pevcem za lepe žalostinke na domu in ob grobu, šolarjem ter vsem številnim prijateljem in znancem, ki so blagega pokojnega v res častnem številu spremili na njegovi zadnji poti.

V Pliberku, v aprilu 1935.

39

Globoko žalujoči sorodniki.